

[Janne Normann]

vende. Der er den forskel, at en håndværker kan lukke sin virksomhed, hvis han holder ferie eller bliver syg; det kan være, der er nogle kunder, der bliver vrede. Men for en landmand med en besætning, der skal passes, køer, der skal malkes, eller kyllinger eller svin, der skal fodres, dér er det simpelt hen en uomgængelig nødvendighed, at der er nogen til at tage sig af dem, hvis han bliver syg. Det er strafbart ikke at tage sig af dem, og der var vel heller ingen, der ville drømme om at undlade det. Det gør en vældig forskel i forhold til andre erhverv.

Vi kan tilslutte os lovforslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kunne jo have lyst til at sige: »Hvad skal jeg sige, når jeg ser ...?«, når jeg ser dette lovforslag, den måde, det er udmøntet på i forhold til det, man havde regnet med, og i forhold til det, vi i sin tid diskuterede, da vi bevilgede disse midler, og dem indrømmer jeg at vi har været med til at bevilge til dette formål. Men jeg er nødt til at sige, at min opfattelse var, at hvis man vil gabe over det hele på én gang, som man prøver her, så ædes det hele op af administration. Min fornemmelse var, at vi ville gå ind i en klar forsøgsordning på udvalgte områder i samarbejde med landboorganisationerne, sådan at man kunne se, hvorledes vi kunne få sådan noget op at stå på en rimelig måde, som vi kan videreudbygge i fremtiden.

Jeg må sige, at vi er bange for, at ved at man gør det på denne måde, får man ikke noget, som vi kan bruge i fremtiden. Man får bevilget nogle penge til en vikarordning, som vil virke for mig at se, som det er udformet, særdeles dårligt, og hvor midlerne ikke vil komme de rette til gode i tilstrækkeligt omfang.

Jeg er da selvfølgelig ked af at skulle sige til den nye landbrugsminister, at sådan opfatter jeg lovforslaget, og at jeg er ked af, at det er udformet på den måde, idet det i alt fald ikke er efter de intentioner, som jeg havde i sin tid, da vi bevilgede midlerne til dette formål.

Jeg ved ikke, om landbrugsministeren er modtagelig i den øjeblikkelige situation for argumenter, så vi kan ændre lovforslaget. Jeg kan se, det bliver besværligt, hvis det skal være efter mine intentioner, som det er ud-

formet. Men jeg håber da trods alt, at vi kan få ændret det en del i den retning, for ellers tror jeg, man om føje år må sige: det, I lavede dengang, havde I ikke en heldig hånd med.

Formanden:

Hr. Arne Bjerregaard benyttede ikke lejligheden til at nævne Brorsons navn fra talerstolen som fader til citatet, han indledte med.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil også denne gang takke for en stort set positiv modtagelse af lovforslaget. Der var måske hos nogle lidt tvivl om, hvorvidt det var et rigtigt tidspunkt at komme med sådan et lovforslag, da man ikke mener, at erhvervet har økonomi til at udnytte ordningerne fuldt ud, men jeg vil sige, at man i landbrugets organisationer meget gerne ser, at der kommer en ordning som denne, og ordningen, som vi foreslår den, har jo baggrund i den betænkning, der er afgivet af vikarudvalget, hvori der var repræsentanter for landbrugets organisationer.

Det er jo en helt ny lovgivning, og det er klart, at der kan være mange ting, vi skal drøfte i udvalget. Er der nogen, der har ændringsforslag, der gør det bedre og mere effektivt, er det klart, at vi er villige til at se på det.

Jeg kan forstå, man især har hæftet sig ved, at der skal bruges penge til opbygningen og styringen af ordningen, især i starten, men her er det mit indtryk, at man har lagt meget vægt på fra organisationernes side, at der var en effektiv administration; og det har man følt har manglet i de hidtidige ordninger. Men det er altså også sådan, at statstilskuddet efterhånden skal bruges mere og mere til vikarerne og ikke til opbygning af organisationen. Tilskuddet til opbygning af organisationen skal nedtrappes jævnt, og pengene skal så bruges til vikarerne lidt efter lidt. Men det er vigtigt, at man får organiseret det på den rigtige måde fra starten af, og derfor bruger vi nogle penge på det i de første år.

Hr. Niels Anker Kofoed har selvfølgelig ret i, at det er et spørgsmål om penge, om man har råd til at bruge ordningen. For mig at se er det vigtigste sociale i den at give de mennesker, der går alene på deres bedrift, en sikkerhed for, at når de er syge, kan deres